

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 5Svk/25/2022
Identifikačné číslo spisu: 4018200514
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4018200514.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (spravodajca) a sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): L. H., Š. G.. XX, I., právne zastúpený Mgr. Martin Lieskovský, advokát so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, Štefánikova tr. 69, Nitra, za účasti: MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, právne zastúpený: JUDr. Allan B?hm, advokát, Jesenského 2, Bratislava, a ostatných pribratých účastníkov konania: 1. Obec Lužianky, Rastislavova 266, Lužianky, 2. Nitra Invest, s.r.o., Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 3. Mesto Nitra, Štefánikova tr. 60, Nitra, 4. R.. V. W., B. X. X, I., 5. B. O., V. X, I., 6. B. H., B. X. XX, I., 7. Združenie domových samospráv, o. z., Rovniankova 14, Bratislava, korešpondenčná adresa: Námestie SNP 13, P. O. BOX 218, Bratislava, IČO: 31 820 174, 8. V.. B. Q., J. XX, I., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP3-2018/021070 zo dňa 18. apríla 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/152/2018-510 zo dňa 19. októbra 2021, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 11S/152/2018-510 zo dňa 19. októbra 2021 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP3-2018/021070 zo dňa 18. apríla 2018. O trovách konania rozhodol tak, že podľa 168 S.s.p. žalovanému nepriznal náhradu trov konania a ďalším, resp. pribratým účastníkom ich náhradu nepriznal s poukazom na § 169 S.s.p.

2. Z predloženého administratívneho spisu správny súd zistil, že dňa 23. marca 2017 bola na stavebný úrad (Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie) doručená žiadosť o vydanie stavebného povolenia pre vodné stavby SO 314 - Zdroj požiarnej vody pre objekty parkoviska NV, SO

517 - Odvedenie dažďových vôd parkoviska NV, SO 531 - Prípojka splaškovej kanalizácie pre parkovisko NV, SO 532 - Prípojka splaškovej a dažďovej kanalizácie objektov parkovisko NV, SO 556 - Vodovodná prípojka pre parkovisko NV, SO 557 - Vonkajší vodovod pre parkovisko NV - II. fáza v rámci stavby „Príprava strategického parku Nitra - fáza 2“ v k.ú. Y. na tam uvedených parcelách, v ktorej bola za stavebníka označená spoločnosť MH Invest s.r.o., v zastúpení splnomocnenej spoločnosti PROMT s.r.o.

3. Súčasťou žiadosti boli aj dokumenty, nachádzajúce sa v administratívnom spise, medzi nimi aj právoplatné záverečné stanovisko MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016, právoplatné dňa 18. januára 2017, ako aj osvedčenie o významnej investícii č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. júna 2015 a osvedčenie o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015 a tiež vyjadrenia a záväzné stanoviská, medzi ktorými bolo aj záväzné stanovisko Obce Lužianky č. 226-1/1/2017 zo dňa 27. januára 2017, v rámci ktorého obec Lužianky súhlasila s investičnou činnosťou v obci Lužianky a jej umiestnením na pozemkoch obce Lužianky. Okrem toho aj Mesto Nitra podalo záväzné stanovisko č. ÚHA-19875/2016 zo dňa 19. januára 2017, v rámci ktorého súhlasilo s realizáciou stavebných objektov za podmienok uvedených pri každom stavebnom objekte. Uviedlo, že umiestnenie stavebných objektov nie je v rozpore s územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra.

4. Preskúmajúc vyššie uvedenú žiadosť stavebný úrad listom č. OU-NR-OSZP3-2017/015824-02/F40 zo dňa 31. marca 2017 prerušil konanie a vyzval stavebníka na odstránenie nedostatkov podania v lehote do 90 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy. Splnomocnený zástupca stavebníka doplnil svoju žiadosť dňa 14. novembra 2017 o rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2017/026358-017 zo dňa 17. augusta 2017 (právoplatné dňa 10. novembra 2017) o vyvlastnení pozemkov evidovaných na LV č. XXXX v k. ú. Y., rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby SR č. 26186/2017/SV/75037 zo dňa 26. októbra 2017 o zamietnutí odvolania Nitra Invest s r.o. (právoplatné dňa 10. novembra 2017) a rozhodnutie MŽP SR č. 2930/2017-9.2 (1/2017-rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 o zamietnutí rozkladu L. H. F. V.. B. Q. proti záverečnému stanovisku MŽP SR o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (právoplatné dňa 18. januára 2017). Dňa 15. januára 2018 splnomocnený zástupca stavebníka doplnil originál LV č. XXXX, podľa ktorého vlastníkom vyvlastnených pozemkov je MH Invest s.r.o.

5. Podaním č. OU-NR-OSZP3-2017/015824-05/F13 zo dňa 24. novembra 2017 oznámil stavebný úrad začatie vodoprávneho konania vyššie uvedených vodných stavieb a stanovil termín na podanie námietok a pripomienok k predmetnému konaniu. Okrem toho stavebný úrad upustil od miestneho zisťovania aj ústneho pojednávania v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“).

6. Účastníci konania L. H. a Združenie domových samospráv o.z. a Nitra Invest s.r.o. k oznámeniu o začatí stavebného vodoprávneho konania listami doručenými prvostupňovému správneému orgánu vzniesli námietky k predmetnému konaniu v stanovenej lehote.

7. Dňa 22. januára 2018 bolo doručené stavebnému úradu záväzné stanovisko príslušného orgánu posudzovania vplyvov na životné prostredie MŽP SR č. 2508/2018 zo dňa 15. januára 2018, v ktorom uviedol, že návrh na začatie stavebného konania pre predmetné vodné stavby nie je v rozpore so zákonom o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a s podmienkami právoplatného rozhodnutia z povinného hodnotenia č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016.

8. Rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2018/003860-11/F 13 zo dňa 1. februára 2018 stavebný úrad vydal stavebníkovi spoločnosti MH Invest s.r.o. v zastúpení splnomocnenej spoločnosti PROMT, s.r.o. povolenie podľa § 26 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vodách“) v spojení s § 66 stavebného zákona na vybudovanie vodných stavieb SO 314-Zdroj požiarnej vody pre objekty parkoviska NV, SO 517 - Odvedenie dažďových vôd parkoviska NV, SO 531 - Prípojka splaškovej kanalizácie pre parkovisko NV, SO 532 - Prípojka splaškovej a dažďovej kanalizácie objektov parkovisko NV, SO 556 - Vodovodná prípojka pre parkovisko NV. SO 557 Vonkajší vodovod pre

parkovisko NV-II. fáza v rámci stavby „Príprava strategického parku Nitra - fáza 2-.“ & quot; v k. ú. Y. na tam uvedených parcelách.

9. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote podali odvolanie účastníci konania Združenie domových samospráv o.z., L. H. a Nitra Invest s.r.o., o ktorých rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OU-NR-OOP3-2018/021070 zo dňa 18. apríla 2018 tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie Združenia domových samospráv o.z., L. H. (žalobcu v danom konaní) a spoločnosti Nitra Invest s.r.o. a rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2018/003860-11/F13 zo dňa 1. februára 2018 potvrdil.

10. Krajský súd z obsahu žaloby proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného zistil, že žalobca v nej vzniesol viacero námietok a na pojednávaní namietal i vecnú nepríslušnosť, resp. predpojatosť správneho orgánu. V tejto súvislosti správny súd okrem iného poukázal na ust. § 5 správneho poriadku, ale aj na dôvodovú správu k ust. § 60 a § 61 zákona o vodách. Mal za to, že Okresný úrad v sídle kraja by bol v zmysle ust. § 60 ods. 1 písm. a/ bod 2 zákona o vodách oprávnený vo veci konať ako správny orgán prvého stupňa v prípade, ak by sa jednalo o vodnú stavbu a s ňou spojené nakladanie s vodami, ktoré zasahuje alebo ovplyvňuje územie dvoch alebo viacerých obvodov, resp. vo veciach, ktoré svojim významom presahujú hranice okresu. Žalobca súdu nepredložil a ani neoznačil žiadny dôkaz, že by takáto situácia vplyvom výstavby predmetných vodných stavieb nastala. V zmysle rozhodnutia zo dňa 1. februára 2018 sa jedná o vodné stavby nachádzajúce sa výlučne v k.ú. Y. a slúžiace ako „Príprava strategického parku Nitra - fáza 2“, pričom išlo o povolenie vodných stavieb SO 314 - Zdroj požiarnej vody pre objekty parkoviska NV, SO 517 - Odvedenie dažďových vôd parkoviska NV, SO 531 - Prípojka splaškovej kanalizácie pre parkovisko NV, SO 532 - Prípojka splaškovej a dažďovej kanalizácie objektov parkovisko NV, SO 556 - Vodovodná prípojka pre parkovisko NV, SO 557 - Vonkajší vodovod pre parkovisko NV - II. fáza a povolenie na osobitné užívanie vôd podľa § 21 ods. 1 písm. b/ bod č. 1 zákona o vodách v rámci stavby „Príprava strategického parku Nitra - fáza 2“. Správny súd bol toho názoru, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia v predmetnej veci, t. j. vo vodoprávnom konaní rozhodol ako príslušný správny orgán prvého stupňa (nebolo preukázané, že by mal vo veci konať okresný úrad v sídle kraja ako správny orgán prvého stupňa, teda nebolo preukázané, že by sa jednalo o vodnú stavbu a s ňou spojené nakladanie s vodami, ktoré zasahuje alebo ovplyvňuje územie dvoch alebo viacerých obvodov, resp. vo veciach, ktoré svojim významom presahujú hranice okresu, ako ani nebolo preukázané, že by správnym orgánom bola obec Lužianky), a to i s poukazom na ust. § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 525/2003 Z.z.“). Z tohto ustanovenia vyplýva, že okresný úrad v prvom stupni vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov, pričom je tu odkaz i na zákon o vodách. O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia zo dňa 1. februára 2018 rozhodol ako odvolací orgán okresný úrad v sídle kraja, ktorý v zmysle ust. 4 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov a v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 180/2013 Z.z.“) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, nakoľko osobitný zákon neustanovuje inak. Vyššie uvedené zákonné ustanovenia sú uvedené i v záhlaví rozhodnutia žalovaného zo dňa 18. apríla 2018, ktorý ako okresný úrad v sídle kraja zriadil na plnenie svojich úloh osobitný organizačný útvar (odbor opravných prostriedkov).

11. Námietku žalobcu, týkajúcu sa zaujatosti prednostu žalovaného považoval správny súd za nedôvodnú. Mal za to, že predmetná námietka v administratívnom konaní vznesená nebola, ako ani žalobca túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal a v súdnom konaní ju podal oneskorene (koncentrácia konania), ako ani ju nebolo možné považovať za námietku podľa § 134 ods. 2 písm. b/ S.s.p., majúci pritom za to, že rozhodol vecne príslušný orgán tak, ako bolo uvedené vyššie. Žalobca v

konaní nepreukázal nielen včasnosť podania námietky, ani nepreukázal, že by skutočnosť, z ktorých vyvodzoval zaujatosť prednostu žalovaného existovali v čase rozhodovania žalovaného. V listinných dôkazoch predložených na pojednávaní sa jednalo o obdobie január 2020 a jún 2021, kedy podľa žalobcu mali nastať skutočnosti, nasvedčujúce zaujatosti prednostu žalovaného. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané dňa 18. apríla 2018 a podpísané R. B. M., vedúcim odboru, teda ani jednu z námietok žalobcu, týkajúcu sa predpojatosti prednostu žalovaného, nebolo možné hodnotiť za dôvodnú, svedčiacu tomu, že ako žalovaný rozhodoval nepríslušný orgán. Čo sa týkalo rozhodnutia č. OU-NR-2018/012460 zo dňa 14. februára 2018, správny súd mal za to, že išlo o odlišné administratívne konanie, prieskum ktorého je v predmetnej veci vylúčený. Navyše, uvedené rozhodnutie žiadnym spôsobom nepreukazuje zaujatosť prednostu žalovaného v predmetnej veci, ale len tú skutočnosť, že o námietke zaujatosti vedúcich odborov rozhoduje prednosta žalovaného. Krajský súd zdôraznil, že podľa § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2018, štátnu správu vykonáva odbor okresného úradu alebo organizačný útvar odboru okresného úradu určený podľa odseku 6, a nie prednosta okresného úradu.

12. Správny súd posudzoval taktiež dôvodnosť námietok spočívajúcich v tom, že žalovaný mal prihliadať na všetky nesprávnosti, ktorými bolo postihnuté odvolaním napadnuté rozhodnutie, teda nie len na tie, ktoré namietal žalobca, ale mal prihliadať k tomu, že nedošlo k posudzovaniu vplyvov strategického parku na životné prostredie, že nebolo doriešené dopravné napojenie, resp. vyústenie dopravy, že došlo k porušeniu ust. § 49 od. 2 a § 61 ods. 1 stavebného zákona a tiež § 33 ods. 2 správneho poriadku. Krajský súd uviedol, že odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a odvolaním napadnuté rozhodnutie sa preskúmava zásadne v celom rozsahu. Rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami, ani právnym názorom, ku ktorým dospel prvostupňový orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne. Odvolací orgán nepreskúmava iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť. S poukazom na uvedené sa potom odvolací orgán nemohol zaoberať otázkou posudzovania navrhovanej činnosti (ktorá spočíva vo výstavbe závodu na výrobu automobilov a ktorej súčasťou sú i vodné stavby) z hľadiska vplyvov na životné prostredie, nakoľko táto otázka bola už právoplatne vyriešená a navrhovaná činnosť „Príprava Strategického parku Nitra - fáza 2“, ktorého súčasťou sú aj predmetné vodné stavby bola predmetom povinného hodnotenia v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov“) s výsledkom - Záverečným stanoviskom MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016, právoplatným dňa 18. januára 2017. Predmetom stavebného konania nebolo ani riešenie dopravného napojenia, a preto ani v odvolacom konaní nebolo možné túto otázku riešiť, resp. posudzovať. K namietanému porušeniu ustanovení stavebného zákona, bolo zo strany žalovaného uvedené, že nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia a nedodržanie lehoty na oznámenie o začatí stavebného konania je nedostatok z hľadiska procesného, ktorý na rozhodnutie vo veci nemá vplyv. Rovnako tak sa žalovaný vysporiadal aj s námietkou týkajúcou sa § 33 ods. 2 správneho poriadku, preto správny súd nezistil vadu konania, ktorá by zakladala zrušenie napadnutých rozhodnutí v zmysle uvedených námietok.

13. Následne správny súd posudzoval ďalšie námietky žalobcu, ktoré sú obsahom podanej žaloby. Podľa názoru správneho súdu však ani jedna z námietok žalobcu nesmerovala priamo proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 18. apríla 2018, resp. sa ani jedna z týchto námietok sa priamo tohto rozhodnutia netýkala.

14. S poukazom na žalobcom formulované dôvody žaloby správny súd skúmal i aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie žaloby. I keď žalobca v podanej žalobe tvrdil, že z dôvodu zrejmej nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako i rozhodnutia žalovaného, bol ukrátený na svojich právach, žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť žalobou napadnutým rozhodnutím porušené alebo priamo dotknuté. Po posúdení obsahu podanej žaloby a žalobných námietok uvedených bol správny súd názoru, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť podľa ust. § 178 ods. 3 S.s.p., čo možno vyvodíť i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že k stavbe, ak bolo vykonané zákonné zisťovacie konanie alebo posudzovanie zámeru podľa zákona o posudzovaní vplyvov, istotne si uplatnil pripomienky,

stanoviská a námietky, na ktorých zotrváva. Mal za to, že pokiaľ dotknutá verejnosť prejavila záujem na konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov a v tomto predložila svoje námietky a pripomienky, stala sa ex lege účastníkom všetkých nadväzujúcich povoľovacích konaní, čoho následne, legitímne vychádzajúc z výkladu zákona, dôsledkom je skutočnosť, že príslušný stavebný úrad, ktorý v povoľovacom konaní rozhoduje, musí predmetné pripomienky a námietky zohľadniť a to minimálne v rámci racionálneho vysporiadania sa s ich podstatou.

15. V rámci uvedeného nadviazal žalobca ďalšou žalobnou námietkou, v ktorej vytykal nekonanie s osobami, ktorých účastníctvo vyplývalo z povoľovacieho konania. Upriamil pritom pozornosť na to, že oznámenie sa doručovalo účastníkom konania z povinného hodnotenia vplyvov na životné prostredie, avšak niektorí účastníci zo zisťovacieho konania zjavne chýbali. Ani túto námietku správny súd nevzhladol za dôvodnú. Vychádzal pritom z toho, že v oznámení o začatí vodoprávneho konania prvostupňového správneho orgánu, ako aj v rozhodnutí o povolení vodných stavieb sú uvedení účastníci konania podľa stavebného zákona a účastníci z povinného hodnotenia, ktoré vykonalo MŽP SR. Nie je pritom rozhodujúca skutočnosť, že správny orgán ich označil ako účastníkov zo zisťovacieho konania, ale podstatný je okruh účastníkov, ktorý bol správny. Na základe uvedeného tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde, nakoľko vodné stavby povolené v napadnutom rozhodnutí boli posudzované v povinnom hodnotení MŽP SR a nie v zisťovacom konaní, teda aj okruh účastníkov konania bol určený správne.

16. K ďalšej námietke žalobcu, že samotný strategický park nebol posúdený, správny súd uviedol, že v tomto konaní je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - stavebné povolenie pre vodné stavby v rámci stavby Príprava strategického parku Nitra - Fáza 2. Uvedenému stavebnému povoleniu predchádzalo vydanie záverečného stanoviska Ministerstvo životného prostredia SR (rozhodnutia) zo dňa 4. novembra 2016 pod č. 4783/2016-1.7/pl, v ktorom ministerstvo ako príslušný orgán na základe výsledkov procesu posudzovania vykonaného podľa jednotlivých ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov, vydalo záverečné stanovisko a uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Uvedené rozhodnutie, majúce na mysli záverečné stanovisko MŽP SR zo dňa 4. novembra 2016, nadobudlo právoplatnosť dňa 18. januára 2017 a je záväzná pre správne orgány, ako i pre správny súd konajúci o správnej žalobe žalobcu v tomto konaní. Opodstatnenosťou námietky žalobcu, či strategický park mal byť posudzovaný podľa zákona o posudzovaní vplyvov ako celok sa vysporiadal správny súd v konaní vedenom pod sp.zn. 26S/3/2016, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015, právoplatného dňa 28. decembra 2015, ktorým príslušný správny orgán - Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, posudzoval v rámci zisťovacieho konania navrhovanú činnosť Automotive Nitra Project; a v tomto vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa ust. § 29 zákona o posudzovaní vplyvov (navrhovaná činnosť spočívala vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne). Žalobu o preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia ako aj odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému v zisťovacom konaní podal žalobca a v konaní vedenom pod sp.zn.26S/3/2016 bolo rozhodnuté tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá.

17. Správny súd v súvislosti s touto námietkou žalobcu dal do pozornosti, že uvedený zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Z ust. § 18 ods. 2 písm. b/ zákona o posudzovaní vplyvov pritom vyplýva, že predmetom zisťovacieho

konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 v časti B. V prílohe č. 8 (Zoznam navrhovaných činností podliehajúcich posudzovaniu ich vplyvu na životné prostredie) je uvedený, okrem iných, i bod 9 a položka 15. V zmysle tohto postupoval i príslušný správny orgán, keď navrhovanú činnosť Automotive Nitra Project - Fáza 2; posudzoval v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov a dňa 4. novembra 2016 vydal záverečné stanovisko (rozhodnutie), ktorým posúdilo navrhovanú činnosť z hľadiska jej vplyvu na životné prostredie.

18. Pre konanie vo veci vedenej pod sp.zn. 11S/152/2018 je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 18. apríla 2018, existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 4. novembra 2016 vydané podľa zákona o posudzovaní vplyvov, ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom rozhodnutím zo dňa 13. januára 2017 a že už v čase vydania prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu - stavebného povolenia zo dňa 1. februára 2018 bolo vydané aj záväzné stanovisko MŽP SR č. 2508/2018 zo dňa 15. januára 2018, z ktorého vyplývalo, že návrh na začatie stavebného konania pre predmetné vodné stavby nie je v rozpore so zákonom o posudzovaní vplyvov a s podmienkami právoplatného rozhodnutia z povinného hodnotenia č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016. Nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť rozhodnutí vydaných v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov (žalobca to ani nežiadal, i keď na tieto rozhodnutia poukazoval), ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, ktoré vychádzajú z rozhodnutí vydaných v súlade s uvedeným zákonom, a to i s poukazom na ust. § 27 ods. 1 S.s.p., pretože rozhodnutia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je možné preskúmať správnym súdom.

19. V nadväznosti na uvedené správny súd dodal, že MŽP SR v rámci vyššie uvedeného záväzného stanoviska poukázalo a nadviazalo na záverečné stanovisko, ktoré vydalo MŽP SR ako príslušný orgán pod č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016, právoplatné dňa 18. januára 2017, pre navrhovanú činnosť s názvom Automotive Nitra Project - fáza 2; podľa zákona o posudzovaní vplyvov. Z uvedeného teda vyplývalo, že predmetné stavebné objekty stavby Príprava strategického parku Nitra - Fáza 2; boli v rámci posudzovania podľa zákona o posudzovaní vplyvov obsiahnuté v navrhovanej činnosti Automotive Nitra Project - Fáza 2, vo vzťahu ku ktorej vydalo MŽP SR záverečné stanovisko z posudzovania navrhovanej činnosti. MŽP SR pritom vo vydanom záväznom stanovisku, ktorým boli správne orgány (a to tak prvostupňový stavebný úrad ako aj žalovaný odvolací orgán) viazané podľa - § 140b ods. 1 stavebného zákona posudzovalo navrhovanú stavbu Príprava strategického parku Nitra fáza ; v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti stavebníka o vydanie stavebného povolenia s uvedeným záverečným stanoviskom.

20. K viazanosti orgánov verejnej správy v stavebnom konaní vydanými záväznými stanoviskami správny súd doplnil, že z ust. § 140b stavebného zákona, v ktorom je inštitút záväzného stanoviska upravený, konkrétne z jeho ods. 1 vety druhej explicitne vyplýva uvedená viazanosť stavebného úradu záväzným stanoviskom. Táto viazanosť sa prejavuje tým, že stavebný úrad musí so záväzným stanoviskom v konaní nakladať ako s právoplatným správnym rozhodnutím. Aj v zmysle právnej úpravy obsiahnutej v § 27 ods. 1 S.s.p. možno pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy posúdiť i zákonnosť skôr vydaného opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie vychádza, ak bolo preň skôr vydané opatrenie záväzné, a ak skôr vydané opatrenie nebolo možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2 S.s.p.. Tento postup (t. j. preskúmanie skôr vydaného záväzného stanoviska ako opatrenia, z ktorého orgány verejnej správy v stavebnom konaní pri rozhodovaní vo veci samej vychádzali) je však možný podľa § 27 ods. 1 S.s.p. výlučne za splnenia tej procesnej podmienky, že žalobca v správnom súdnom konaní navrhne preskúmanie zákonnosti vydaného dotknutého stanoviska. V tomto správnom súdnom konaní žalobca takýto procesný návrh neuviedol, v dôsledku čoho je v tomto správnom súdnom konaní vylúčené preskúmanie zákonnosti už uvedeného záväzného stanoviska Ministerstva životného prostredia, ktoré bolo záväzné pre stavebný úrad ako aj žalovaného pri rozhodovaní vo veci samej.

21. K tvrdeniu žalobcu, že procesne relevantne namieta záväzné stanovisko MŽP SR - list č. 28350/2017 zo dňa 19. júna 2017, v ktorom sa skonštatovalo, že návrh stavebníka je z koncepčného

hl'adiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov správny súd dodal, že takéto stanovisko sa v administratívnom spise nenachádza, ako ani ho správne orgány vo svojich rozhodnutiach neuvádzajú. Následne si ho správny súd zabezpečil a zistil, že žalobcom uvádzané stanovisko sa netýka preskúmaných vodných stavieb. Podľa § 140b) ods. 5 stavebného zákona pri riešení rozporov medzi dotknutými orgánmi vyplývajúcich zo záväzných stanovísk sa postupuje podľa § 136. Žalovaný v tejto veci dodal, že podľa § 140b ods. 5 stavebného zákona rozpory sa riešia medzi dotknutými orgánmi vyplývajúce zo záväzných stanovísk. Napadnuté záväzné stanovisko žalobcom je záväzným stanoviskom príslušného orgánu nie dotknutého orgánu a vyjadrenie žalobcu nesmeruje proti obsahu záväzného stanoviska.

22. Za nedôvodnú považoval krajský súd i námietku žalobcu, ktorá sa týkala toho, že neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona (teda na vydanie stavebného povolenia bez toho, aby stavebnému konaniu predchádzalo územné konanie a vydanie rozhodnutia v územnom konaní) tvrdiac, že územný plán Mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby a teda stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá nebola vypracovaná. Správny súd poukázal na predmetné VZN Mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho dodatkov, konkrétne na jeho záväznú časť, t.j. časť I. pričom v bodoch 1.13.1 - 1.13.5 sú uvedené priestorovo funkčné celky, ktorých sa obstaranie a schválenie územného plánu zóny týka, ale oblasť, resp. priestorovo funkčný celok Dražovce tu nie je uvedený. Na tejto skutočnosti nemôže nič meniť ani zistenie, že v časti územného plánu Mesta Nitra s označením „UPN Nitra - Zástavba“ pod bodom „zástavba“ a v časti „UPN Nitra - Komplexný výkres“ pod bodom „priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia“ je uvedený text „Priemyselná výroba - priemyselný park (špecifické rezervovanie funkcie ako ucelená investícia v území podmienená riešením samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny)“. Ako vyplýva z ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona na postup podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle ust. § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“). V predmetnej veci je nepochybné, že stavebné konanie sa týkalo stavby „PRÍPRAVA STRATEGICKÉHO PARKU NITRA FÁZA 2“ v rozsahu stavebných objektov: SO 314 - Zdroj požiarnej vody pre objekty parkoviska NV, SO 517 - Odvedenie dažďových vôd parkoviska NV, SO 531 - Prípojka splaškovej kanalizácie pre parkovisko NV, SO 532 - Prípojka splaškovej a dažďovej kanalizácie objektov parkovisko NV, SO 556 - Vodovodná prípojka pre parkovisko NV, SO 557 - Vonkajší vodovod pre parkovisko NV - II. fáza v rámci stavby „Príprava strategického parku Nitra - fáza 2“. Ministerstvo hospodárstva SR vydalo na základe žiadosti spoločnosti MH Invest, s.r.o. dňa 13. júla 2015 a následne dňa 22. júla 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s ust. § 1 ods. 12 uvedeného zákona s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. V oboch osvedčeniach je uvedené, že stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa ust. § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z.. Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra a vyplýva z územného plánu mesta bez potreby vypracovania územného plánu zóny. V územnom pláne Mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne Mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. októbra 2015. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou od 7. júla 2015. Z uvedených dôvodov potom termín „strategický park“ nie je zahrnutý v územnom pláne Mesta Nitra. Podľa zámeru „Automotive Nitra Project“ vypracovaného pre užívateľa Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu v auguste 2015 bude navrhovaná činnosť (spočívajúca vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s

kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne) umiestnená v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever.

23. Podmienkou pre postup podľa ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku“, ale, ako už bolo vyššie uvedené, podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

24. Čo sa týkalo nerešpektovania § 33 ods. 2 správneho poriadku, správny súd ani túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Mal za to, že účastníci konania a tiež zúčastnené osoby boli o tejto možnosti zo strany správneho orgánu prvého stupňa oboznámení a to v oznámení o začatí stavebného (vodoprávneho) konania. Napriek tomu, že žalobca nerešpektovanie vyššie uvedeného ustanovenia vytýkal, v predmetnom správnom konaní ani raz nevyužil možnosť nahliadnuť do spisu.

25. K námietke žalobcu ohľadom nerešpektovania ust. § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. a nepredloženia zastavovacieho plánu, správny súd uviedol, že stavebník sa v predmetnej veci domáhal vydania stavebného povolenia stavieb, ktoré nadväzujú už na predchádzajúce stavebné povolenia celého strategického parku. Zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý objekt areálu a rieši priestorové usporiadanie strategického parku a jeho vydaním sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia. Z uvedených dôvodov potom správny súd posúdil žalobcom vznesenú námietku ako nedôvodnú.

26. Žalobca vzniesol námietku, že navrhované dopravné riešenie nie je dostatočné (dopravné napojenie, vyústenie dopravy na cestu I/64, napojenie na rýchlostnú komunikáciu R1A). Správny súd poukázal na ust. § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby okrem iného určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod.. Z uvedeného vyplýva, že napr. požiadavky napojenia na pozemné komunikácie sa určia v podmienkach uskutočnenia stavby podľa potreby. Správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, sa v súvislosti s požadovanou výstavbou otázkou dopravného napojenia a vyústenia ciest nezaoberali, pretože to nebolo predmetom tohto stavebného konania, pričom svoj postup v oboch žalobou napadnutých rozhodnutiach riadne odôvodnili.

27. Správny súd taktiež dodal, že pre konanie v predmetnej veci je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 18. apríla 2018, resp. i v čase rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 1. februára 2018 existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 8. októbra 2015 vydané v zisťovacom konaní (právoplatnosť nadobudlo podľa vyznačenia dňa 28. decembra 2015), ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom rozhodnutím zo dňa 14. decembra 2015, ďalej existovalo záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie pod č. 4783/2016-1.7/pl. zo dňa 4. novembra 2016 k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom ministerstvo vyjadrilo súhlas s touto navrhovanou činnosťou a existovalo i rozhodnutie ministra životného prostredia SR pod č. 2930/2017-9.2 (1/2017-rozkl.) zo dňa 13. januára 2017, ktorým toto záverečné stanovisko potvrdil. Správny orgán prvého stupňa v stavebnom konaní ako i žalovaný v odvolacom stavebnom konaní vychádzali z právoplatných rozhodnutí vydaných v zisťovacom konaní, ktoré boli pre ne záväzné (čo vyplýva i zo žalobou napadnutých rozhodnutí vydaných v stavebnom konaní), a to s poukazom na ust. § 40 správneho poriadku. V predmetnom súdom konaní na základe podanej žaloby sa teda nebolo možné zaoberať ani otázkou, či predmetná investícia (súčasťou ktorej sú i stavby uvedené v stavebnom povolení zo dňa 1. februára 2018) mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie, nakoľko táto otázka bola predmetom posudzovania v inom súdom konaní (sp. zn. 26S/3/2016) vedenom na krajskom súde základe žaloby žalobcu.

28. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu správny súd dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23. februára 2017, v zmysle ktorého „zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol v odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 5Sžz/1/2010 zo dňa 28. apríla 2011 a sp.zn. 8Sžz/1/2010 zo dňa 27. januára 2011)“. Nebola teda dôvodná ani táto námietka žalobcu spočívajúca v tom, že napadnutým rozhodnutím a jemu predchádzajúcim konaním nebol naplnený účel Aarhuského dohovoru a že správne orgány sa s jeho relevantnými námietkami nevysporiadali, resp. vysporiadali sa len vo formálnej rovine, bez zohľadnenia podstaty veci.

29. Čo sa týka oznámenia o začatí stavebného konania vo vzťahu k stavebnému objektu stavby, povoleného prvostupňovým stavebným povolením, tak v tomto stavebný úrad výslovne uviedol, že Ministerstvom životného prostredia SR, Odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. januára 2017. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalobcu, že by stavebný úrad v oznámení o začatí stavebného konania v danej veci uviedol, že stavebnému konaniu predchádzalo len zisťovacie konanie, a nie povinné posudzovanie navrhovanej činnosti podľa zákona o posudzovaní vplyvov, keďže práve naopak, stavebný úrad už v oznámení o začatí stavebného konania uviedol, že na navrhovanú činnosť bolo vydané záverečné stanovisko, z čoho vyplýva, že bolo riadne posudzované z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvov.

30. Proti tomuto rozsudku podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ S.s.p. kasačnú sťažnosť. V prvom rade ako novú skutočnosť uviedol znenie uplatnenej zásadnej pripomienky Ministerstva ŽP SR v medzirezortnom pripomienkovom konaní k materiálu „Návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na investičný projekt „Strategické územie Valaliky“, z ktorého vyplýva potreba posudzovania vplyvov na životné prostredie. Mal za to, že aj v posudzovanej veci mali byť z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzované všetky osvedčenia vydané v súvislosti s výstavbou, nakoľko sa jedná o strategické dokumenty, ktoré sa v zmysle zákona o EIA posudzujú. V ďalšom bode kasačnej sťažnosti rozsiahlym spôsobom popisoval skutočnosti, z ktorých malo vyplývať, že prednosta Okresného úradu Nitra v sídle kraja R.. N. Z. mal eminentný záujem na úspešnom vedení a zrealizovaní administratívnych konaní týkajúcich sa výstavby strategického parku, resp. keď v týchto vystupoval ako stavebník spoločnosť MH Invest, s.r.o. a výrazne je tu podozrenie, že táto osoba sa dostala k postu prokuristu v spoločnosti MH Invest, s.r.o. za odmenu. Z uvedeného je zrejma pochybnosť o nepredpojatosti správneho orgánu, čo znamená, že vo veci rozhodoval orgán vylúčený, resp. neoprávnený na vydanie rozhodnutia, na ktorú skutočnosť musel správny súd brať zreteľ aj nad rámec žalobných dôvodov. Ďalej namietal, že celý proces vydania osvedčenia o významnej investícii, k vydaniu ktorého malo dôjsť zákona č. 175/1999 Z.z. mal byť nezákonný. Mal za to, že Ministerstvo hospodárstva SR v tomto prípade nepostupovalo v súlade so správnym poriadkom, keďže o začatí tohto konania neupovedomilo všetkých známych účastníkov konania v zmysle § 18 ods. 3 správneho poriadku, teda aj sťažovateľa. Rovnako nebol dodržaný postup podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Uvedené osvedčenia sú nielen nezákonné, ale ani nikdy neboli právoplatné, keď na nich nebola vyznačená právoplatnosť. Zdôraznil, že investícia a významná investícia podľa § 1 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. - investícia na ktorú bolo vydané osvedčenie o významnej investícii nie sú samotným strategickým parkom, ale sa jedná o stavebné činnosti pre priemyselnú výrobu, ktoré budú realizované v strategickom parku ako takom. Za určitých okolností môže byť aj výstavba strategického parku považovaná za významnú investíciu a to za splnenia podmienok podľa § 1 ods. 3 písm. b/ zákona č. 175/1999 Z.z. Nie je možné hovoriť o tom, že by stavby, ktoré sú predmetom tohto stavebného konania boli niekedy posúdené v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov z hľadiska vplyvov na životné prostredie a preto toto stavebné konanie nemôže byť legitímne. Ďalej krajskému súdu vytýkal aj to, že sa nijako nevysporiadal s potrebou aplikácie

Aarhuského dohovoru, ako medzinárodnej zmluvy, ktorá ma prednosť pred zákonmi. Konkrétne poukazoval na znenie a výklad čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru. Žiadal preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie, resp. ho zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

31. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že postup krajského súdu bol pri vydaní napadnutého rozhodnutia zákonný a vecne správny. V súvislosti s novými skutočnosťami, ktoré uviedol sťažovateľ, že R.. N. Z., ktorý bol prednostom Okresného úradu Nitra v rokoch 2016-2020 ako štatutár riadil úrad, teda aj jednotlivé odbory a v súčasnosti zastáva funkciu prokuristu v spoločnosti MH Invest, s.r.o. poukázal na zákon č. 180/2013 Z.z. a smernicu Ministerstva vnútra SR č. 14/2018 zo dňa 22. januára 2018, v zmysle ktorých prednosta síce riadni okresný úrad a zastupuje ho navonok, ale nevykonáva štátnu správu. Tú vykonávajú jednotlivé odbory podľa vecnej príslušnosti, za ktoré koná vedúci odboru prípadne ním poverený zamestnanec. K súčasnému pôsobeniu bývalého prednostu ako prokuristu v spoločnosti MH Invest, s.r.o. sa žalovaný nevyjadril, nakoľko nič to nemení na fakte, že za rozhodnutie v celom rozsahu zodpovedá vedúci odboru opravných prostriedkov.

32. Účastník konania MH Invest, s.r.o. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti predovšetkým uviedol, že kasačná sťažnosť nespĺňa náležitosti kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovení S.s.p. a judikatúry Najvyššieho súdu SR, keďže je zmätočná a nedostatočne odôvodnená. Sťažovateľ uviedol dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ S.s.p. iba formálne no bližšie ich nekonkretizoval. Ďalej sa vyjadril k právnemu postaveniu sťažovateľa v konaní a jeho aktívnej legitimácii. Poukázal na ust. § 178 S.s.p. a mal za to, že sťažovateľ vo svojej žalobe konkrétne porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia správnym orgánom neuviedol a preto krajský súd ani nemal inú možnosť ako žalobu zamietnuť. V súvislosti s námietkou zaujatosti R.. N. Z., keď sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tvrdil, že na prvom stupni rozhodoval správny orgán, ktorý na to nebol oprávnený uviedol, že túto námietku sťažovateľ v administratívnom konaní neuplatnil a ani neuviedol skutočnosti, z ktorých by sa dala vyvodzovať zmienená zaujatosť v čase rozhodovania žalovaného. Na prvom stupni pritom rozhodoval, resp. rozhodnutie podpísal vedúci odboru a nie prednosta úradu. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že proces vydávania osvedčenia o významnej investícii bol nezákonný, ide o právne irelevantnú námietku vo vzťahu k právnemu posúdeniu predmetnej veci. Nestotožnil sa ani s námietkou sťažovateľa, že predmetnému stavebnému konaniu nepredchádzalo posudzovanie vplyvov na životné prostredie týkajúce sa strategického parku, keď poukázal na stanovisko Ministerstva ŽP SR zo dňa 19. júna 2017. Za nedôvodnú považoval námietku sťažovateľa o tom, že krajský súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s aplikáciou čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, keď mal za to, že práva z neho vyplývajúce sťažovateľovi neboli odopreté. S poukazom na uvedené žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

33. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. prv preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce dôvody jej odmietnutia. Po konštatovaní jej včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 S.s.p., kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietol.

34. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci bol rozsudok krajského súdu č.k. 11S/152/2018-510 zo dňa 19. októbra 2021, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

35. Po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu kasačný súd nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

36. Kasačný súd zastáva názor, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okrem zrekapitulovania skôr vznesených námietok obsiahol v kasačnej sťažnosti aj nové námietky ktoré neboli uplatnené v správnej žalobe ako aj nové skutočnosti, ktoré kasačný súd posúdil ako tzv. novoty v kasačnom konaní, ktoré zásadne podľa § 441 S.s.p. nie sú prípustné, pretože kasačná sťažnosť je mimoriadnym opravným prostriedkom a režim koncentrácie konania nepripúšťa od istej fázy ich uplatňovanie. Preto všetky skutočnosti a dôkazy tieto skutočnosti preukazujúce musí sťažovateľ uviesť a navrhnúť už v konaní pred krajským súdom. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je zamedziť tomu, aby kasačný súd rozhodoval o rozsiahlejšom návrhu, než o akom mohol rozhodovať krajský súd.

37. Sťažovateľ primárne namieta, že z hľadiska zákona o posudzovaní vplyvov nie je možné sa vyhnúť posudzovaniu vplyvov na životné prostredie strategického dokumentu. Mal za to, že aj v tomto prípade Strategického parku Nitra mali byť z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzované všetky osvedčenia vydané v súvislosti s touto výstavbou, nakoľko sa jedná o strategické dokumenty, ktoré sa v zmysle EIA posudzujú. Kasačný súd predovšetkým zhodne s názorom krajského súdu poukazuje na to, že právna úprava - zákon č. 24/2006 Z. z. sa nezmieňuje o konaní o posudzovaní strategických parkov, ale upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa pritom má na mysli návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností. Príslušný správny orgán pritom zohľadňujúc ust. § 18 ods. 2 písm. b/ zákona o posudzovaní vplyvov, (ktoré vymedzuje predmet zisťovacieho konania s ohľadom na druh navrhovanej činnosti) navrhovanú činnosť Automotive Nitra Project - Fáza 2; posudzoval v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov a napokon dňa 4. novembra 2016 vydal záverečné stanovisko (rozhodnutie), právoplatné dňa 18. januára 2017, ktorým bola posúdená navrhovaná činnosť z hľadiska jej vplyvu na životné prostredie. Vydanie tohto stanoviska tak predchádzalo rozhodnutiu prvostupňového orgánu zo dňa 1. februára 2018 o vydaní stavebného povolenia stavebníkovi - spoločnosti MH Invest s.r.o. podľa § 26 ods. 1 zákona o vodách v spojení s § 66 stavebného zákona na vybudovanie dotknutých vodných stavieb. Rovnako už bolo vydané aj záväzné stanovisko MŽP SR č. 2508/2018 zo dňa 15. januára 2018 z ktorého vyplývalo, že návrh na začatie stavebného konania pre predmetné vodné stavby nie je v rozpore so zákonom o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a s podmienkami právoplatného rozhodnutia z povinného hodnotenia č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016.

38. Správne orgány v rámci konania vo veci vydania stavebného povolenia pre stavebníka MH Invest s.r.o. na vybudovanie dotknutých vodných stavieb sa tak ani nemohli opätovne zaoberať, resp. prehodnocovať otázku posudzovania navrhovanej činnosti spočívajúcej vo výstavbe závodu na výrobu automobilov a ktorej súčasťou sú i vodné stavby z hľadiska vplyvov na životné prostredie, nakoľko táto otázka bola už právoplatne vyriešená a navrhovaná činnosť „Príprava Strategického parku Nitra - fáza 2“, ktorého súčasťou sú aj predmetné vodné stavby bola predmetom povinného hodnotenia v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov s výsledkom - Záverečným stanoviskom MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 4. novembra 2016, právoplatným dňa 18. januára 2017, na ktoré nadviazovalo záväzné stanovisko MŽP SR č. 2508/2018 zo dňa 15. januára 2018. Z uvedených stanovísk boli správne orgány povinné vychádzať, resp. závery týkajúce sa posudzovania vplyvov na životné prostredie v nich obsiahnuté rešpektovať.

39. Posúdením otázky, či strategický park mal byť posudzovaný podľa zákona o posudzovaní vplyvov ako celok sa napokon zaoberal aj krajský súd v súdnom preskúmovacom konaní vedenom pod

sp.zn.26S/3/2016, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR- OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Príslušný správny orgán - Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, posudzoval v rámci zisťovacieho konania navrhovanú činnosť Automotive Nitra Project; a v tomto vydal rozhodnutie č. OU- NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa ust. § 29 zákona o posudzovaní vplyvov. Krajský súd uvedenú žalobu ako nedôvodnú zamietol, čoho vyplýva, že predmetné rozhodnutie je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre správny súd v súlade s § 135 ods. 1 S.s.p.

40. Kasačný súd v nadväznosti na vyššie uvedené poznamenáva, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní a to i s poukazom na § 27 ods. 1 S.s.p., pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia. Krajský súd preto nemal v tomto konaní právomoc zaoberať sa prieskumom tohto rozhodnutia v spojení s napadnutým rozhodnutím v zmysle § 27 ods. 1 S.s.p.

41. Sťažovateľ taktiež v kasačnej sťažnosti rozsiahlo popisoval ďalšie jemu známe skutočnosti týkajúce sa osoby R.. N. Z. W., ktoré mali nasvedčovať jeho predpojatosti, a mali tak zakladať nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia aj s poukazom na to, že vo veci rozhodoval orgán, ktorý na to nebol oprávnený. V tejto spojitosti kasačný súd poukazuje na to, že otázkou, či vo veci (z hľadiska určenia vecnej príslušnosti) rozhodol orgán na to oprávnený sa správny súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal, keď opierajúc sa o príslušnú právnu úpravu (§ 5 správneho poriadku, § 61 vodného zákona, § 4 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z.) zrozumiteľne zdôvodnil, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia v predmetnej veci, t. j. vo vodoprávnom konaní rozhodol ako príslušný správny orgán prvého stupňa. Sťažovateľ napokon uvedené právne závery krajského súdu v kasačnej sťažnosti ani nenamieta. Oprávnenosť správneho orgánu rozhodovať vo veci stavebného povolenia tak spochybňoval výlučne s poukazom na zaujatosť prednostu Okresného úradu Nitra v sídle kraja R.. N. Z., ktorý sa mal následne stať prokuristom v spoločnosti MH Invest, s.r.o.. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že uvedenou námietkou by sa bolo možné vecne zaoberať len v prípade jej podania v lehote na podanie správnej žaloby. Napokon sťažovateľ nielenže túto námietku neuplatnil v stanovenej lehote pred správnym súdom, ale z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, že by ju vzniesol pred samotnými správnymi orgánmi rozhodujúcimi vo veci. Dôvodnosťou predmetnej námietky sa preto správne orgány nemohli zaoberať a rovnako ju nebolo možné právne posúdiť v rámci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia. Uvedené úzko súvisí s prísnou koncentráciou konania, ktorá sa v správnom súdnictve uplatňuje, a ktorá vyplýva z § 62 a § 183 S.s.p., ktoré striktné ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby, ktorá bola pre sťažovateľa ako zainteresovanú verejnosť dva mesiace odo dňa nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Preto pokiaľ sťažovateľ po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíril alebo doplnil žalobu, na obsah takéhoto podania krajský súd nebol povinný prihliadnuť a to aj z dôvodu, že nejde o výnimky vymedzené v § 134 ods. 2 S.s.p. Napriek tomu však krajský súd aj s poukazom na § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. správne vyhodnotil, že na vydaní rozhodnutia prednostu okresného úradu neparticipoval, keďže rozhodovacia

činnosť je zákonom zverená príslušnému odboru okresného úradu, ktorého vedúci administratívne rozhodnutie aj podpísal. Argumentácia sťažovateľa o zaangažovanosti prednostu okresného úradu na rozhodovacom procese aj s ohľadom na to, že ním uvádzané skutočnosti mali nastať až po vydaní administratívneho rozhodnutia preto nemohla obstať.

42. Kasačný súd taktiež poukazuje na to, sťažovateľ až v kasačnej sťažnosti napádal zákonnosť osvedčenia o významnej investícii t.j. bez toho, aby túto námietku sprítomnil už v správnej žalobe. Posudzovať dôvodnosť uvedenej námietky by pritom bolo možné len vo väzbe na jej vyhodnotenie krajským súdom. Prijatie opačného výkladu by znamenalo, že kasačný súd by neprípustne rozhodoval o rozsiahlejšom návrhu, než o akom mohol rozhodovať krajský súd. Aj v tomto prípade je nutné poznamenať, že predmetom súdneho prieskumu nebolo posudzovanie zákonnosti procesu vydania osvedčenia o významnej investícii, ale rozhodnutie o vydaní stavebného povolenia pre vodné stavby. Právnym významom osvedčenia o významnej investícii sa krajský súd zaoberal, (v medziach žalobných dôvodov) avšak v súvislosti s posúdením otázky, či boli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle ust. § 32 od 2 stavebného zákona (teda na vydanie stavebného povolenia bez toho, aby stavebnému konaniu predchádzalo územné konanie a vydanie rozhodnutia v územnom konaní). Spochybňovanie, resp. vyhodnocovanie zákonnosti procesu vydania osvedčenia o významnej investícii (navyše v štádiu kasačného konania) kasačný súd preto nepovažoval za prípustné.

43. Sťažovateľ krajskému súdu vytýkal aj to, že sa nijako nevysporiadal s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru, ako medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi. V tejto súvislosti v kasačnej sťažnosti síce poukazoval na znenie a výklad čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru, avšak (tak ako i v správnej žalobe) konkrétne skutočností, z ktorých vyvodzoval možné porušenie práva na prístup k informáciám, účasti na rozhodovacom procese, či prístupu k spravodlivosti nekonkretizoval. Za tohto stavu preto kasačný súd nemohol posúdiť dôvodnosť uvedenej kasačnej námietky.

44. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že v konaní pred správnym orgánom nebol dodržaný postup podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, kasačný súd konštatuje, že nezistil také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali možnému porušeniu práva účastníkov konania a zúčastnených osôb vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Účastníci administratívneho konania ako i zúčastnené osoby boli o tejto možnosti v oznámení o začatí stavebného - vodoprávneho konania prvostupňovým správnym orgánom riadne oboznámení. Sťažovateľ porušenie označeného práva síce namietal, no ani kasačný súd nezistil, že by ho v administratívnom konaní uplatnil.

45. Krajský súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Sťažovateľ popri kasačných dôvodoch v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S.s.p. označil aj dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p., t.j. odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, v súvislosti s ktorým však nekonkretizoval žiadne právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti kasačného súdu, ktoré by dôvodnosť tejto námietky umožňovali posúdiť. S poukazom na vyššie uvedené kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

46. O náhrade trov účastníkov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p.). Ďalšiemu účastníkovi a pribratým účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 169 S.s.p. nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trov kasačného konania vznikli.

47. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.